

TÓTH KRISZTINA

Program

Orbán Ottó versére

Hallod-e, te sötét program, idegen kód a számsorban,
sorsom vagy-e, vagy csak program, csigalépcső a seholban?
Folyosó vagyok a fejben, végig kell álmodni engem,
éber úr az alvó testben, minden csönddel én üzentem.

Hogyha kezdettől üzentél, mutasd magad, aki lennél,
sötét program, ki futsz bennem, láttasd belülről a testem!
Sorsom vagy-e, vagy csak számsor, hibajel a koponyából,
árnyék vagy-e, aki játszol, s boltozatán mégse látszol?

Nem vagyok én sötét program, vagyok, aki mindig voltam,
se nem sorsod, se nem emlék: ott aludtam minden szóban.
Fölébredtem és beszélek, szóra bírom minden sejtéd,
én írom tovább a versed, oly szavakkal, nem is sejtéd.

Hallod-e, te sötét program, ha te peregsz minden szóban,
te vagy-e az, aki vagyok, szólsz-e, hogyha elhallgatok?
Megszűnsz-e, ha felébredek, és mi marad meg utánad,
amikor a túlba kelek? Csak valami álompárlat, álompárlat.

Kovács Péter grafikája